

Zarzuty i główne argumenty

- Po pierwsze, zarzuca się naruszenie prawa do przeprowadzenia dowodów służących poparciu żądań, stanowiącego część prawa do rzetelnego procesu, chronionego przez art. 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, łącznie z naruszeniem prawa przy ocenie dopuszczonych dowodów.

Naruszenie tego prawa polega na odmowie dopuszczenia licznych dowodów z dokumentów mających istotne znaczenie dla uzasadnienia skargi o stwierdzenie nieważności, która została oddalona w zakresie istotnych zarzutów, w szczególności z powodu braku ich udowodnienia lub uzasadnienia. Zarzuca się również to, że Sąd nie uwzględnił lub wynaturzył środki dowodowe mające istotne znaczenie dla uzasadnienia skargi o stwierdzenie nieważności.

- Po drugie, zarzuca się naruszenie art. 253 Traktatu WE poprzez niewystarczające uzasadnienie zaskarżonej decyzji w zakresie jej istotnych kwestii, w szczególności zaś w zakresie poruszonej we wnioskach, które doprowadziły do wydania decyzji, istotnej kwestii dotyczącej braku podstawy umownej dla dokonania wypłat na rzecz Transmediterránea w celu pokrycia wydatków na restrukturyzację kadr.
- Trzeci zarzut odwołania dotyczy naruszenia art. 88 WE i art. 19 rozporządzenia 659/1999. Opiera się on na tym, że właściwe środki zawarte w decyzji Komisji z dnia 3 grudnia 1997 r. wydanej w związku z umową świadczenia usług połączeń morskich zawartej pomiędzy Transmediterránea a Królestwem Hiszpanii w 1978 r. polegały na zniesieniu systemu pomocy zawartego w tej umowie i zakazywały jego przedłużenia w odniesieniu do linii pomiędzy Wyspami Kanaryjskimi.
- Czwarty zarzut dotyczy naruszenia art. 86 ust. 2 Traktatu WE, połączonego z naruszeniem art. 173 tego Traktatu, w ten sposób, że Sąd przekroczył swoje zadania i kompetencje sądu odwoławczego rozpatrując skargę o stwierdzenie nieważności i potwierdzając ważność zaskarżonej decyzji. Zarzuca się również naruszenie art. 263 Traktatu.

W rzeczywistości Sąd w zaskarżonym wyroku potwierdzając ważność określonych płatności za świadczenie rzekomo publicznych usług, nie dość, że naruszył postanowienia art. 86 ust. 2 Traktatu oraz orzecznictwo dotyczące jego wykładni (ponieważ nie zostały spełnione przesłanki przewidziane w tym przepisie dla dopuszczalności tych płatności), to ponadto przekroczył swoje kompetencje opierając takie rozstrzygnięcie na motywach i powodach innych, niż te które zostały zawarte wcześniej w tej decyzji, w wyniku czego przedstawiona argumentacja i dopuszczone dowody okazują się wątpliwe.

(¹) Dz.U. 2002, C 96, str.4.

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu

(Sprawa C-323/05)

(2005/C 271/28)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 24 sierpnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Antonia Aresu i Nicolę Yerrell, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Zjednoczonemu Królestwu.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (¹), a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Zjednoczone Królestwo uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy Traktatu WE.
- obciążenie Zjednoczonego Królestwa kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin do dokonania transpozycji dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 15 stycznia 2004 r.

(¹) Dz.U. L 11 z 15.01.2002, str. 4.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 28 czerwca 2005 r. w sprawie T-158/03 Industrias Químicas del Vallés, S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Industrias Químicas del Vallés, S.A. w dniu 26 sierpnia 2005 r.

(Sprawa C-326/05 P)

(2005/C 271/29)

(Język postępowania: hiszpański)

W dniu 26 sierpnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Industrias Químicas del Vallés, S.A., reprezentowanej przez adwokatów C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapię Rivas i J. Sabatera Marotiasa, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 28 czerwca 2005 r. w sprawie T-158/03 Industrias Químicas del Vallés, S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.